

S JUŽNIH MORA

Senad Švraka

U pokušaju da jedrilicom "Alea" sam oplovi svijet, Tuzlak Senad Švraka ili Barba22 kako ga zovu prijatelji, proveo je tri godine na putovanju i na njemu snimio veliki broj atraktivnih fotografija. Neke od njih predstaviti će tuzlanskoj publici na izložbi u Narodnom pozorištu čije je otvaranje planirano za 30. maj u 19 sati.

U svojoj jedrilici Senad Švraka plovio je Jadranom, Mediteranom, Bosforom, Saeckim kanalom, Crvenim morem, Indijskim okeanom... Ostavio je iza sebe četvrtina zemljine kugle i sada je u rodnom gradu gdje se sprema da sagrađeni-ma predoči dio ljepote, zabilježene

glavnim razlogom njegove plovidbe Indijskim okeanom. Veli reći da se na svakav način života opredijelio zbog želje za slobodom, avanturama, novim saznanjima. Uz osmijeh dodaje da je možda, zbog činjenice da je Tuzla bila sa obali Pansonskog mora, i rođen sa

procentom morske vode u žilama, što je inače riječ-dak fenomen ali se delava, Švraka isete kako ga jedrenje fasciniše estetski jer "nema ništa ljepše od jedrilice koja plivi pod punim jedrima". Jedrilicom

ja putujem svijetom noseći svoja kuća sa sobom, kao puš. Tako mogu vidjeti svijet a istovremeno svako veće spasiti a svom krevetu, kod svoje kuće. Dobar fol, za se", priča Senad. Na njegovim putovanjima, kaže, teško je izdvojiti ono što je najljepše. Kako izabrati između svježinskih noći, plivanja sa delovima, dolaska na daleka ostrva, beskraje pacifno prostrane bijelim kriptinama velikih valova...

Mej najveći poduhvat bileje moja druga plovidba preko Indijskog okeana, kada sam putovao sam na jačini, proveo 40 dana, od toga 20 dana „u komadu“, od Tajlanda do Maldiva. Za sve to vrijeme nisam se uspijele osjeđao usadjen. Jednostavno sam bio svjestan da oko mene nema ničeg osim vode i da je tu normalno biti sam pošto nema nikoga.

Na najbuhudljivijim senata svoj prvi senat se sjakulena. "Poslije, kad sam vidio da bježe od mene, okazalo sam se i počeo se osjećati pravo "nagodan". Ipak kao najopasnije na svojim putovanjima smatra samo more jer je njegova snaga neizmjerena. "Ja sam ipak imao sreće i za tri godine plovidbe nisam nikad doživio ozbiljna obija na moru. "Predao" sam jedno veliko nevrijeme a avgustu 2004. godine u Hrvatskoj, koje je trajalo 36 sati ali sam srećom bio u vrlo dobrom zaklonu na otoku Krka pa se za mene sve dobro za-vršilo". Ovg tuzlanskog monoplava mnogi znaju pod nadimkom Barba 22 a on kaže da mu ga je dao prijatelj i kapt Jaseko Mendić. "Barba je na

dalmatinskom kapetan a 22 je, prema Jaseku najbuhud broj". Barbi uvijek nedostaje svjetlost. „J tri života mi se bi bila dosta da svo projektje koje nisam u glavi ostvarim". Otkrio nam je da razmišlja o snimanju filma u ovom gradu, te o novoj pomorskoj ekspediciji 2010. godine. Ona će biti ambicioznija, i bolje pripremljena od preve. Veli da je to ipak tek za dvije godine te da je sada možda i malo rano govoriti o tome. Ali, dodaje Barba, kad se ti planovi počnu ostvarivati, Cafe novine će prvi za to sazmati.

fotografarom, koja je doživio. Priča nam da se u toku svoje samoačke plovidbe preko Indijskog okeana 2007. godine, zadržao 31 mjesaca na neosvojenoj otocini arhipelaga flagos. "Kad sam stigao tamo, a prvom momenta sam pomislio da sam prošao ostrvo i da sam greškom našao Evin i Adamsov izgubijeni Raj-tulika je tamo ljipor", kaže Senad. Dodaje da je spravo pojenja flagosu bila i

